

FRANSCH E GOLFBRIEF

Manco aan jonge spelers — Tevredenheid over interland resultaten — De Fransche profs onfortuinlijk

Parijs, November 1934.

Het thans vrijwel achter ons liggende seizoen 1934 vertoonde over de geheele linie hier te lande eenige opleving. En gelukkig! Na het bijna vervelend-rustige seizoen van het vorige jaar kon het spel hier te lande wat frissche lucht best gebruiken.

De groote moeilijkheid is jonge spelers te vinden. Wij Franschen hebben een geheel andere sportmentaliteit dan de Angelsaksen, die b.v. tijdens de schooljaren veel meer aandacht schenken aan de fysieke ontwikkeling dan hier in den regel geschiedt. Wij achten daarom de dit jaar aangeknoopte relaties met Engeland niet alleen van zeer veel gewicht voor de verbetering van het spel, doch zien er vooral de propagandistische waarde van. Ook de wedstrijden tegen Duitsland, waarvan dit jaar de eerste te Frankfurt werd gewonnen, zullen zeker bijdragen tot de verbreiding van het spel. Wij zullen in de toekomst in Duitsland een niet te onderschatten tegenstander vinden.

De uitslag van de dezen zomer tegen de Engelschen gespeelde wedstrijden was voor beide partijen een groote verrassing: een gelijk spel voor onze dames en een nederlaag van slechts $5\frac{1}{2}$ tegen $3\frac{1}{2}$ voor onze heeren was werkelijk veel meer dan de meest optimistisch gestemde had durven hopen en wij stellen het op hoogen prijs, dat onze vrienden aan de overzijde van Het Kanaal ons als tegenstanders zoo waardeeren, dat wij na de Amerikanen als de meest te duchten tegenstanders worden beschouwd.

Over de tegen de oude tegenstanders, Nederland en België, behaalde resultaten mogen wij tevreden zijn. Tegen Zwitserland werd gelijk gespeeld.

Onze nationale en internationale kampioenschappen hadden dit jaar zoowel van de zijde der spelers als van publiek en pers een verblijvend groote belangstelling. Onze vertegenwoordigers zijn er weliswaar niet in geslaagd een der beide internationale titels te veroveren, doch een goed figuur hebben zij zeker gemaakt.

Het Internationaal Amateur Kampioenschap had een deelneming als nooit te voren; speciaal viel op de groote belangstelling, welke er van Britsche zijde voor dit toernooi bestond. Het was voor ieder een groote verrassing, dat de beide sterke Britsche spelers Bentley en Francis in de demi-finale en in de finale geslagen door den Spanjaard Arana.

In de buitenlandsche kampioenschappen zijn onze professionals dit jaar niet zeer fortuinlijk geweest, behalve dan misschien Boyer, die te zamen met Francis in verscheidene foursomes in Engeland een zeer goed figuur maakte en te Sunningdale won.

Summa summarum staat het Fransche golf er niet ongunstig voor. Wanneer de propaganda en de opleiding van jonge spelers serieus wordt aangepakt, kan het nieuwe seizoen met vertrouwen worden tegemoet gezien.

F. P.

Herinnering aan Nederland—Frankrijk.

Twee van de beste Fransche Golfers, die dit jaar ook tegen Nederland speelden. Boven Comte F. de Bagnoux, die in de toernooien aan de Baskische kust en Riviéra dit jaar talloze overwinningen behaalde en onder Comte de Montgomery, eveneens een vermaard Fransch internationaal.

B. DUNN, gekleed in „Malinine“ Golf-kleding.

(Ingezonden Mededeeling)

Een uitkomst voor Golfspelenden: „MALININE“

Sinds een jaar wordt door een belangrijke firma op kleding-gebied waterdichte Golfkleding in den handel gebracht, die (het zij na een jaar gebruik geconstateerd) uitnemend voldoet, zoowel wat waterdichtheid als de duurzaamheid daarvan betreft.

Goed-zittende, poreuze en toch waterdichte kleding is voor iedere golf-speelster (speler) een genot, want hoe lang is er allereerste niet getobd met immer weer doorlekkende jackets en plusfours?

Dit is nu uit! Malinine golfkleding is gebleken 100% waterdicht te zijn.

Uit de vele tevredenheidsbetuigingen volgen hier eenige grepen:

H. LAMBERT (Haagsche G. C.)

„in the most severe weather conditions the garments have fully substantiated your claim, they are definitely waterproof... the cut of the garments is excellent...“

B. DUNN (Noordwijksche G. C.)

... even under the most trying weather conditions and heaviest showers the cloth has proved to be fully 100% waterproof and although it is porous, it has kept me absolutely dry.

DAN. LLOYD (R'damsche G. C.)

Your garments undoubtedly have passed the acid-test with flying colours. That a material of such light texture should combat so successfully the fierce elements is a wonderful tribute to its quality... beautifully tailored garments... a pleasure to wear....

**X M A S
GIFTS**

EXCELLENT.... USEFUL

MALININE

**GOLF JACKETS
PLUS 4'S**

100% Waterproof Porous - No Rubber
Very light - Comfortable to wear.

MALININE - Garments the most acceptable.

GIFTS

ASK YOUR PRO

Beter geleide training van onze spelers een klemmende eisch!

Wat Engelsche tennissers ons leerden

door S. M. ASHER

Inderdaad, zij die beweerden, dat een tennisnederlaag zelden zoo geanimeerd ondergaan was, zoowel door de spelers als door de toeschouwers, als bij den jongsten wedstrijd tusschen de Engelsche I. C. en de Internationale Club van Nederland in de Apollo-hal het geval was — zij hebben gelijk. Er waren geen lange partijen, er was geen baseline-geprik, de rallies waren niet als de regelmatige, effen molenwiek-zwaaien, altijd eender, altijd eender.... Er was pit en durf bij de Engelschen, er was élan en vinnige verdediging bij de Nederlanders en bij den Belg, die Timmer verving (waarvoor toeschouwers en spelers zich innerlijk mischien meer schaamden dan Timmer zelf).

Door al dat levendige en prettige uiterlijk werd de 12—2 nederlaag, of als men de „echte" ploegen beschouwt de 12—0, minder smadelijk.

Maar wie zijn oogen losmaakte van de wedstrijden, wie ze even sloot en voor zijn geestes-oog de situatie van ons tennis te voorschijn riep, die moet achter zijn dichte oogen de dingen helderder gezien hebben dan wanneer hij ze open gehouden en op het individuele gericht had. Die zal ons tennis als een spel-met-vele-onvolkomenheden gezien hebben, geslagen door spelers, die lang niet tot het eerste plan van het internationale spel behooren (Austin dan uitgezonderd). En die zal zich, juist omdat die spelers niet op zulk een hoog plan staan, afgevraagd hebben waarom geen onzer spelers die hoogte bereiken kan, die middelmatige hoogte, waarvoor men toch eigenlijk geen bijzonder grooten aanleg behoort te hebben.

* * *

Het zou m. i. de moeite waard geweest zijn, wanneer de voorzitter van de Internationale Club van Nederland eens van gedachten gewisseld had met den befaamden Wallis Meyers over een punt, dat ik in een interview met hem miste: over het spelen door wedstrijdspelers in veel tornooien.

Wallis Meyers moge dan minder de wijsheid in pacht hebben als hij zelf meent, hij heeft in zijn laatste boek een hartig woordje aan dit tornooi-spel gewijd en hij heeft het voluit veroordeeld, als zijnde nadeelig voor een speler, die tot de hogere klasse van zijn land behoort.

Verwaterde hoofdklasse.

En wat gebeurt er bij het meerendeel

van onze spelers? Men zie de wedstrijd-uitslagen van dit jaar maar eens na! Het begint al met de competitie, die ondanks zijn hoofdklasse voor de internationale klasse van onze spelers zeker geen voldoende oefening biedt. Daarvoor is die hoofdklasse al weer te veel verwaterd. En waarom toch? Men heeft er toch niet, zooals bij voetbal, rekening te houden met de financiële belangen van de clubs? De tenniscompetitie is een wedstrijd-uiting, welke bij het publiek nog geen belangstelling trekt. Waarom in die hoofdklasse niet een klein aantal clubs, maar dan ook de sterkste geconcentreerd en niet die onzinnige indeeling van twee teams van één club in een hoofdklasse!! We meenden, dat de opmerkingen, welke we daaromtrent in het officieel orgaan van den N.L. T.B. gelezen hebben, wel ingang gevonden zouden hebben, want ze waren raak en juist genoeg, doch zijn we goed ingelicht dan is er voor het komend seizoen geen sprake van drie of vier sterke clubs in de hoofdklasse doch inplaats van zes.... zeven!

Wat de spelers noodig hebben? — de wedstrijd in de Apollo-hal heeft het afdoende bewezen. Zooveel mogelijk oefening tegen sterker spelers. Daardoor moeten zij de technische en tactische mogelijkheden van hun spel vergroten, moeten zij thuis zien te raken in een genre dat sneller is. Hoeveel malen werden zij verrast door het plaatsen van den bal, alleen door vaart en richting (naar de zijlijnen!) zonder dat dit plaatsen toch iets bijzonders had? In één van de verslagen, we meenen de N.R.Ct., lezen we een opmerking die juist was: zooals voorheen de Engelsche voetballers in ons land aantoonde, dat zij steeds een tikje sneller waren, omdat zij sneller reageerden en het spel beter kenden, zoo was het nu met ons tennis.

Men zal zeggen: de spelers welke voor onze I. C. uitkwamen, hebben toch genoeg gespeeld. Hebben zij dan zoo weinig ervaring opgedaan?

Naar mijn meening ligt het vooral aan gebrek aan juiste oefening.

Waaruit bestaat die oefening? Ik neem alleen even die van bondswege, omdat ik wel kan vaststellen, dat er van oefeningen der spelers op eigen houtje weinig of niets terecht komt, een enkeling uitgezonderd.

De training.... of wat er voor doorgaat!

Die oefening (training kan men het nauwelijks noemen) bestaat in de eerste

plaats uit een cursus lichamelijke oefening in den winter. Een cursus van één uur per week! Een cursus die gestaakt wordt zodra het tennisseizoen nadert. Een cursus, na afloop waarvan de spelers doen en laten wat zij willen. Voor die tien à twaalf uurtjes oefenen in het voorjaar betaalt de N.L.T.B. heel wat (voor enkelen zelfs het reisgeld naar Amsterdam!) En heeft het nuttig effect? Mag men van spelers van de intellectuele en maatschappelijke standing, waarop tennissers zich nog gaarne beroepen, eigenlijk niet verwachten, dat zij zulk een oefening uit eigen beweging doen?

In de tweede plaats is er de tennis-training. Ook hier moeten we „training" met een korrel optimisme nemen, want want de bondstrainer, welke natuurlijk uit het buitenland moet komen en waarvoor een aardig bedrag wordt neergeteld, is hier slechts zes weken en elk der spelers krijgt maar betrekkelijk weinig keeren een beurt. Juist wanneer de wedstrijden beginnen, einde Mei, begin Juni, is de training ten einde. Noch aan deze training, noch aan die welke we boven behandeld hebben, is eenige voorwaarde, eenige verplichting van de zijde der spelers verbonden. Ik behoef daarover niet uit te wijden. De Revue heeft hierover reeds eerder een hartig woordje gezegd. Ik weet alleen, dat er in de tenniswereld booze woorden over geuit zijn, heel booze. Ja, ja. Zij, die deze geuit hebben, hadden den avond voor de eindstrijden der nationale kampioenschappen maar eens in de Kleine Club een kijkje moeten nemen. Is het wellicht hierom dat de heer Scheurleer, die toch in vroeger jaren bekend stond als iemand, die alles en alles voor tennis over had en die dit ook van zijn discipelen vergde, die dit in toepassing bracht, nu opeens vindt (blijkens een artikel waarmee de Telegraaf ongelukkigerwijs de serie opende) dat een kampioen niet te veel van zijn levenspleziertjes moet opofferen?

Om tot de training van onze spelers terug te keeren. Wil men opvoering van het spelpeil dan is noodig: beter geleide en meer serieuze oefening, het samenstellen van een wedstrijdprogramma, dat niet overladen is en dat den spelers zooveel mogelijk gelegenheid geeft om tegen sterker spelers te spelen. Het is nuttiger dat hieraan gelden besteed worden dan aan de steeds grooter wordende administratie van den Bond. De uitgaven daarvan moesten eerder omlaag. Doch daarover een anderen keer!

S. M. ASHER.

Tweede aanmoedigingswedstrijd Ned. Golf-Comité

**Calkoen (de Pan) eerste; Steel (Haagsche G.C.) wint
buiten mededinging; betere scores dan te Hilversum**

DEN HAAG, Zondag.

Op dezen frisschen Novemberdag, welke zich zeer goed voor golf leende — slechts viel de duisternis 's middags wat al te plotseling — is de tweede Aanmoedigingswedstrijd om den beker van „De Revue der Sporten”, waarvoor slechts onze beste Nederlandsche spelers in aanmerking komen, een succes geworden. Niet alleen was de deelneming op de Haagsche Golfclub aanmerkelijk beter, doch ook de geleverde verrichtingen wijzen een grooten vooruitgang aan, vergeleken met de scores welke veertien dagen geleden te Hilversum werden bereikt.

Daar de wedstrijd bedoeld is om een leidraad te vormen voor het Ned. Golf Comité bij de keuze van het nationale team, dat het volgend voorjaar reeds direct twee landenwedstrijden tegen België en Frankrijk krijgt te spelen, is de wedstrijd slechts open voor spelers van Nederlandsche nationaliteit. Het Engelsche lid van de Haagsche Golfclub, C. E. Steel, deed daarom buiten mededinging mede. Hij bereikte van allen verre het beste resultaat, nl. 76 en 77, totaal 153, waarmede hij nummer één, Jhr. Mr. A. Calkoen van Limmen met zeven slagen voorbleef. Steel, die zich dezen zomer

reeds onderscheidde door in het Int. Amateurkampioenschap van Nederland de finale te bereiken, is een zeer kundig golfer, die met veel overleg en zuiverheid speelt. Van hem kunnen onze jongeren nog veel leeren.

Eerste werd dus ditmaal Jhr. Calkoen van de Utrechtsche G. C. „de Pan” met een score van 160 (79 en 81). 's Morgens begon hij direct goed door de eerste negen holes in bogey 36 te doen, waarvan de achtste en negende twee birdies waren. Zijn regelmatig spel is altijd de moeite waard en wij achten hem momenteel wel onzen sterksten speler, sinds Kerkhoven zijn ouden vorm van dezen zomer niet meer weet terug te vinden. Vlak achter Calkoen eindigde Van Leyden, die 's morgens met 85 de verwachtingen niet beantwoordde, doch 's middags met 77 één van de laagste scores van den dag binnenbracht. Onze ervaren internationaal Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje was er ook 's middags het beste in en kwam toen met de laagste score, nl. een keurige 76, binnen. Dit resultaat gevoegd bij zijn score van 87 's morgens, bracht hem nog op de derde plaats, welke hij moest deelen met den anderen Haagsche internationaal R. F. Schill, die regelmatige rondes van 82 en 81 scoorde. Met 164 volgde dan Jhr. Mr. E. Nichiels van Verduynen, eveneens een lid van onze landenploeg, die vooral 's morgens heel fraai, rustig golf vertoonde.

Del Court, die te Hilversum met Wetselaar ge-tied had, scoorde 165, evenals Looman. Wetselaar kwam ditmaal in de achterhoede met 170. Van de jongeren viel het spel tegen van Hubrecht en Van Zinnicq Bergmann. Carp en Bierman, die elk met een ronde van 81 binnenkwamen, gaven ditmaal een goede „show”. Zij zullen zich hopenlijk nog verder ontwikkelen. Onze amateurkampioen Mr. A. Kerkhoven had het 's morgens weer met zijn approaches te kwaad. Het driven was als steeds heel goed, doch de slagen op de pin lieten veel te wenschen over. 's Middags maakte hij 82 en het ging toen gelukkig weer veel beter. Hopen wij, dat hij zijn inzinking vóór het aanstaande seizoen te boven is gekomen.

Wij laten hier nog de resultaten der eerste tien aankomenden volgen: C. E. Steel (76 en 77) 153 (buiten mededinging); Jhr. Mr. A. Calkoen van Limmen (79 en 81) 160; K. G. van Leyden (85 en 77) 162; Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje (87 en 76) 163; R. F. Schill (82 en 81) 163; Jhr. Mr. E. F. M. J. Michiels van Verduynen (79 en

ELBIEDUBBELJOE!

Neen, waarde lezer, wat hierboven staat is geen raadsel, doch slechts de phonetische weergave van een oordeel, dat elken batsman — we zitten in de cricketsport — heel onaangenaam in de ooren klinkt, zoodra het over hem uitgesproken wordt. L. B. W.!

Elke cricketer weet natuurlijk wat die drie letters beteekenen. L. B. W. is de allernaangenaamste manier om in cricket uit te gaan, juist omdat men zelf eigenlijk nooit goed weet of de beslissing juist is. Ik herinner me dan ook heel goed, dat we vroeger als we op die manier uitgegeven waren, in het scoringboek in plaats van „l. b. w.” noteerden „U. O.” (umpired out!).

Nu komt er een nieuwe regel. In Engeland neemt men er in het volgend seizoen een proef mee. Tot nu toe moest de bal gepitcht hebben in de strook tusschen beide wickets en dan, volgens de meening van den umpire, het wicket geraakt hebben, doch volgens de nieuwe regeling kan men ook worden uitgegeven op een bal, die aan den off-kant van het wicket pitcht. Op inkomende ballen mag derhalve voortaan de batsman z'n beenen niet meer gebruiken, zooals tot dusver door heel wat batsmen werd gedaan. Prachtig! Men heeft een bat om den bal te stoppen en moet dat niet met de beenen doen.

Maar toch geloof ik, dat ik bij toepassing van dezen nieuwen regel maar geen gehoor meer zal geven aan de vriendelijke uitnodigingen van aanvoerders om als umpire op te treden. Want hoe ik dan moet beoordeelen of een bal, die een flink stuk aan den off-kant pitcht, het wicket geraakt zou hebben, zou ik waarlijk niet weten! Men zal er een derden umpire bij noodig hebben, die ergens op mid-off gestationeerd moet worden! C. J. G.

85) 164; G. M. del Court van Krimpen (80 en 85) 165; W. F. Looman Jr. (81 en 84) 165; O. van Zinnicq Bergmann (83 en 83) 166; Mr. G. M. Bierman (86 en 81) 167; M. Wetselaar (86 en 84) 170; W. Hamm (84 en 86) 170.

J. A. B.

Te 's Gravenhage is het Ned. Kampioenschap floretschermen gehouden en door Montfoort gewonnen. Booy (links) in strijd tegen Weber.

Automobielen onderneming
„ELPEKA”
Zandvoortschaan 6
Heemstede - Telef. 26286
Handel, in- en verhuur van auto's
Boxen van f 10.— per mnd. af
Cano's en accessoires